

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 94

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 februarie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR				
3.	— Decizie pentru modificarea Deciziei președintelui Camerei Deputaților nr. 2/2015 privind delegarea atribuțiilor președintelui Camerei Deputaților	1		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 766 din 18 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-4	Decizia nr. 770 din 18 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	9-11	
Decizia nr. 769 din 18 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5), (8) și (9), precum și a celor ale art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 22, art. 23 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	5-8	Decizia nr. 771 din 18 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	11-13	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
		59.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Brăila de către domnul Țiripa Marius-Aurelian	14
		60.	— Hotărâre privind schimbarea regimului juridic al unui imobil și pentru atribuirea destinației acestuia ca reședință oficială pentru persoanele care au avut calitatea de șef al statului român	14-15

DECIZII ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE

pentru modificarea Deciziei președintelui Camerei Deputaților nr. 2/2015 privind delegarea atribuțiilor președintelui Camerei Deputaților

În temeiul art. 33 și 34 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Camerei Deputaților adoptă prezenta decizie.

Articol unic. — Articolul unic din Decizia președintelui Camerei Deputaților nr. 2/2015 privind delegarea atribuțiilor președintelui Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2015, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articol unic. — În perioada 3—4 februarie 2015, atribuțiile președintelui Camerei Deputaților vor fi exercitate de doamna deputat Rodica Nassar, vicepreședinte al Camerei Deputaților.”

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 5 februarie 2015.
Nr. 3.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 766

din 18 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) și ale art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Tanți Virginica Dumitrescu și Adrian Ciorobea în Dosarul nr. 4.589/3/2012* al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 405D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autoarea excepției Tanți Virginica Dumitrescu a depus note scrise prin care solicită admiterea criticii de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 187 din 3 aprilie 2014 și nr. 197 din 3 aprilie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 719R din 8 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.589/3/2012*, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3) și ale art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.**

6. Excepția a fost ridicată de Tanți Virginica Dumitrescu și Adrian Ciorobea cu prilejul soluționării recursului împotriva sentinței civile prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată, având ca obiect obligarea părților primarul general și Primăria Municipiului București la emiterea unei decizii motivate pentru soluționarea notificării formulate în temeiul Legii

nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în sensul de a dispune fie restituirea în natură a imobilului preluat în mod abuziv, fie acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent, sub forma compensării cu un teren în suprafață echivalentă sau alte bunuri și servicii.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, fiind aplicabile și raporturilor juridice legal încheiate anterior intrării în vigoare a legii examinate, încalcă principiul neretroactivității și securității raporturilor juridice, generând, totodată, discriminări între persoanele îndreptățite la despăgubiri, aflate în aceeași situație. Noua opțiune a legiuitorului, potrivit căreia cesionarul de drepturi cuvenite titularului acestora în temeiul legilor de restituire a proprietății nu poate beneficia decât de măsura compensării sub formă de puncte, a intervenit după o perioadă de 12 ani de la consacrarea, prin Legea nr. 10/2001, a dreptului la restituirea în natură a imobilului preluat în mod abuziv, astfel că, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, persoane aflate în aceeași situație cu cea a autorilor excepției, care au încheiat aceleași convenții cu titularii drepturilor, au putut beneficia de măsurile reparatorii constând în restituirea în natură a bunurilor preluate în mod abuziv. Or, Înalta Curte de Casație și Justiție, într-o decizie de speță (nr. 4.792 din 9 iulie 2008), a arătat că „a nu recunoaște cesionarului de drepturi succesoriale legitimarea valorificării, în temeiul Legii nr. 10/2001, a bunurilor preluate abuziv echivalează cu limitarea efectelor cesiunii și cu diminuarea nejustificată a universalității succesoriale” și că „cesionarul drepturilor succesoriale nu poate fi supus unui tratament diferențiat după cum cesiunea a intervenit înainte ca eredele să-și fi valorificat definitiv dreptul la acordarea măsurilor reparatorii, sau după valorificarea lor”. Prin urmare, posibilitatea cesionarului de drepturi de a-și valorifica dreptul fie prin restituirea în natură a bunului, fie în echivalent, prin obținerea de despăgubiri, a avut la bază un element pur aleatoriu, subiectiv — „norocul” —, care nu poate justifica sub nicio formă măsura legiuitorului adoptată prin art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008.

8. De asemenea, susțin că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 sunt retroactive și contravin principiului securității raporturilor juridice, fiind de neadmis față de comportamentul pasiv al autorităților publice cu atribuții în soluționarea notificărilor ca persoanele care au promovat o acțiune în justiție și au solicitat restituirea în natură a imobilului să nu beneficieze de aceasta pentru motivul că sunt cesionari ai drepturilor succesoriale. Astfel, prevederile art. 4 teza a doua din lege se referă la cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au ca obiect restituirea în natură, „căci la pct. 6 al art. 3 se arată că

prin «restituirea în natură» se înțelege restituirea imobilului preluat abuziv.” Încălcarea principiilor mai sus enunțate este cu atât mai evidentă în cazul situațiilor juridice consfințite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile — *causae finitae* —, în care, cu rea-credință, entitățile deținătoare ale imobilului au refuzat să pună în executare acele hotărâri judecătorești, persoanele îndreptățite fiind din nou nevoite să apeleze la justiție pentru ca instanțele să dispună, direct, restituirea în natură a imobilului preluat abuziv, demersuri pe perioada cărora a intrat însă în vigoare Legea nr. 165/2013. Or, situațiile juridice născute înainte de intrarea în vigoare a acestui act normativ trebuie să fie ocrotite și recunoscute în condițiile legii anterioare, care consacră aceleași principii ca și legea nouă, dintre care se detașează principiul prevalenței restituirii în natură.

9. În concluzie, apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (3) și ale art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care se interpretează în sensul că acestea se aplică începând cu data intrării în vigoare a acestei legi, în caz contrar fiind contrare prevederilor art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3) din Constituție.

10. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** apreciază că prevederile de lege criticate nu sunt neconstituționale, deoarece fixarea cadrului legal de acordare a măsurilor reparatorii pentru bunurile preluate de regimul anterior intră în marja de apreciere a statului. Ca atare, natura măsurilor reparatorii poate suferi modificări fără a se încălca principiul neretroactivității, deoarece dreptul la măsuri reparatorii nu a fost realizat efectiv, iar acest drept nu poate fi considerat ca un drept câștigat sub imperiul legii vechi, de vreme ce statul are posibilitatea de a adapta, în timp, natura acestor măsuri, în funcție de diferiți factori.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Faptul că legiuitorul a înțeles să reglementeze diferit situația cesionarilor față de categoria beneficiarilor Legii nr. 10/2001 care au depus notificare, precum și a drepturilor pe care aceștia le pot obține nu este de natură a institui discriminări, întrucât aceștia nu sunt în situații similare. Totodată, arată că reglementarea printr-un act normativ nou a modalității de acordare a despăgubirilor în situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății nu este de natură a avea caracter retroactiv, întrucât, în această materie, este opțiunea exclusivă a legiuitorului de a decide asupra modului de reparare a injustițiilor din legislația trecută, sens în care a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 720 din 1 iunie 2010. Nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, observându-se că, în speță, autorilor excepției nu le este îngădit dreptul de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite de lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. În sfârșit, subliniază că problema ridicată în această cauză o reprezintă aplicarea dispozițiilor Legii nr. 165/2013 cu privire la modalitatea de despăgubire a cesionarilor unor drepturi în cazul cererilor de chemare în judecată formulate și aflate în curs de judecată, care vor fi soluționate prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești potrivit noilor reglementări în materia acordării despăgubirilor, aspect care nu are caracter retroactiv.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autoarea excepției Tanți Virginica Dumitrescu, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit actului de sesizare, îl constituie prevederile art. 1 alin. (3) și ale art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare.

16. Analizând motivarea excepției, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia este constituit din prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, urmând să examineze constituționalitatea acestor prevederi de lege, cu următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (3): „În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).”;

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

17. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

18. Examnând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 197 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014, Decizia nr. 200 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 19 iunie 2014, Decizia nr. 205 din 8 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 11 iulie 2014, Decizia nr. 206 din 8 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 25 iulie 2014, Decizia nr. 328 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 21 iulie 2014, și Decizia nr. 601 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 8 ianuarie 2015).

19. Astfel, Curtea a reținut că legiuitorul a reglementat în mod diferit modalitatea de despăgubire, în raport de persoana beneficiarilor măsurilor reparatorii conferite de Legea

nr. 165/2013, și anume persoanele îndreptățite la măsuri reparatorii în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele către care au fost înstrăinate drepturile cuvenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte. Această opțiune a legiuitorului nu reprezintă o sancționare a titularilor originari ai acestui drept care au înstrăinat dreptul la obținerea măsurilor reparatorii, dat fiind faptul, că, prin ipoteză, în patrimoniul acestora nu se mai regăsește acest drept. Ca efect al cesiunii de creanță specifice, încheiată anterior intrării în vigoare a noii legi reparatorii, dreptul pretins de cedenti, constând în acordarea măsurilor reparatorii conferite de legislația anterioară în domeniul proprietăților preluate în mod abuziv, a fost transferat către cesionari.

20. În ceea ce privește pretinsa discriminare creată prin textele de lege criticate, Curtea a statuat că persoanele îndreptățite la măsuri reparatorii în temeiul legislației reparatorii anterioare, pe de o parte, și persoanele care au dobândit, în temeiul unor contracte cu titlu oneros, drepturile cuvenite potrivit legilor de restituire a proprietății, pe de altă parte, se află în aceeași situație juridică, făcând parte din categoria persoanelor îndreptățite la obținerea măsurilor reparatorii prevăzute de acest act normativ, în sensul art. 1 alin. (3) și art. 3 pct. 3 din Legea nr. 165/2013. Cu toate acestea, acordarea unor măsuri reparatorii diferite, în funcție de beneficiarii acestora, nu echivalează cu instituirea unei discriminări, dat fiind faptul că, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale, nu orice diferență de tratament semnifică, în mod automat, încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție. Având în vedere obiectul de reglementare al Legii nr. 165/2013, și anume măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și domeniul special de reglementare, constând în acordarea de măsuri reparatorii, în considerarea abuzurilor săvârșite în perioada comunistă în materia preluărilor de către stat a imobilelor proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice private, Curtea a statuat că opțiunea legiuitorului de a exclude de la măsura reparatorie a restituirii în natură, precum și de la cea a compensării integrale prin puncte a persoanelor în patrimoniul

cărora a fost transmis, prin intermediul unor contracte cu titlu oneros, dreptul de a obține măsurile reparatorii, apare ca fiind justificată în mod obiectiv și rezonabil, dat fiind faptul că asupra acestora din urmă nu s-au răsfrânt direct sau indirect măsurile de preluare abuzivă. Cu alte cuvinte, dat fiind caracterul abuziv al preluării bunurilor imobile de către stat, aspect ce s-a răsfrânt asupra persoanei, legislația cu caracter reparator a vizat exclusiv titularul dreptului sau pe moștenitorii acestuia.

21. Observând că legiuitorul a acordat cesionarilor dreptului la despăgubire un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului, Curtea a reținut că măsura legislativă criticată păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între scopul urmărit și mijloacele folosite, cesionarul urmând a obține atât prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia, cât și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului.

22. De asemenea, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 321 din 10 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 5 august 2014). Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, soluția pronunțată prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Cât privește invocarea, în motivarea excepției, a celorlalte dispoziții constituționale, Curtea constată că acestea nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tanți Virginica Dumitrescu și Adrian Ciorobea în Dosarul nr. 4.589/3/2012* al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că prevederile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 769

din 18 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5), (8) și (9), precum și a celor ale art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 22, art. 23 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5) și (8), art. 22, art. 23 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ioan Lucian Herlo, Horia Laurian Herlo și Felicia Herlo în Dosarul nr. 7.900/2/2010* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului nr. 453D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 560D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi din Legea nr. 165/2013, excepție ridicată de Sica Loretta Strasser și Claudia-Sonia Soller în Dosarul nr. 6.985/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent învederează Curții că, în ambele dosare, partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două dosare.

7. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare.

8. Deliberând, Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 560D/2014 la Dosarul nr. 453D/2014, care a fost primul înregistrat.

9. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 și ca inadmisibilă cea a art. 22, 23 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin Decizia civilă nr. 1.214 din 20 februarie 2014 și prin Încheierea din 24 aprilie 2014, pronunțate în dosarele nr. 7.900/2/2010* și, respectiv, nr. 6.985/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5) și (8), art. 22, 23 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Ioan Lucian Herlo, Horia Laurian Herlo și Felicia Herlo, respectiv de Sica Loretta Strasser și Claudia-Sonia Soller în cauze civile având ca obiect soluționarea cererilor de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea unor decizii conținând titlul de despăgubire pentru imobile imposibil de restituit în natură, pentru care primarul general al municipiului București, respectiv primarul municipiului Timișoara propuseseră acordarea de despăgubiri.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul neretroactivității legii, legiuitorul ignorând efectele legii anterioare și creând posibilitatea reluării procedurii administrative de la prima etapă, deși anumite etape au fost complet finalizate sub imperiul legii vechi. Arată că, în opinia lor, dacă Legea nr. 165/2013 ar fi fost doar o modalitate de despăgubire în lei, nu în puncte, nu ar fi existat probleme de retroactivitate. Critică, totodată, faptul că legea permite Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor să cenzureze toate deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunere de acordare de despăgubiri, fără ca legiuitorul să fi prevăzut vreo distincție în privința acestora, încălcându-se, astfel, principiul separației puterilor în stat, întrucât pot face obiectul validării sau invalidării de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor și dispozițiile emise în executarea unor hotărâri judecătorești. Se aduce atingere, în același timp, și dreptului de proprietate recunoscut sub imperiul Legii nr. 10/2001 și convertit într-un drept de creanță. Se mai susține că textele de lege criticate creează inegalități între persoanele cărora li s-au soluționat cererile formulate și cele ale căror cereri referitoare la imobile care nu mai pot fi restituite în natură nu au fost soluționate până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013. Inegalitatea provine din aplicarea unor reguli noi, diferite de cele anterioare, care creau persoanei îndreptățite o opțiune privind măsurile reparatorii, intervenind, totodată, și între persoanele ale căror cereri sunt soluționate prin restituirea în natură și cele ale căror cereri nu pot fi soluționate în acest fel, întrucât decizia prin care se acordă restituirea în natură nu este supusă ulterior vreunei validări sau invalidări.

12. În ce privește art. 35 din Legea nr. 165/2013, se critică, de asemenea, discriminarea creată prin termene cuprinse în acesta față de acei destinatari ai Legii nr. 10/2001 care au beneficiat de alte termene și condiții de soluționare, mai avantajoase.

13. În fine, se susține că se nesocotește și dreptul de proprietate privată, întrucât măsurile compensatorii constau în puncte, nu în lei, fapt ce duce la lipsa dobânzii și imposibilitatea actualizării sumei, aceste puncte putând fi valorificate numai după trecerea a trei ani și doar parțial, corespunzător primei rate.

14. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată în vederea aducerii la îndeplinire a măsurilor cerute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. În acest context, apreciază că nu se poate socoti că aplicarea imediată a prevederilor legii noi, inclusiv a cererilor de despăgubiri adresate Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și nesoluționate încă prin emiterea titlului de despăgubire, ar încălca principiile securității juridice sau liberului acces la justiție.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege supuse controlului de constituționalitate nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorii excepției. Faptul că legiuitorul a intervenit printr-un act normativ nou asupra modalității de acordare a despăgubirilor și de înființare a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor nu este de natură a avea caracter retroactiv. Precizează, în acest sens, că noile norme nu se răsfrâng asupra evaluărilor deja realizate sau procedurilor finalizate. Mai arată că este posibil ca noile dispoziții de lege să conducă la acordarea despăgubirilor într-un quantum diferit față de cel stabilit în temeiul vechii legi, dar această măsură este justificată și de contextul economico-financiar cu care se confruntă statul. În plus, normele criticate nu neagă dreptul beneficiarilor la plata despăgubirilor, ci instituie aplicarea unui nou sistem de calcul. Subliniază că, în opinia sa, dispozițiile cap. III din Legea nr. 165/2013 privind acordarea de măsuri compensatorii aduc atingere art. 20 și 44 din Constituție, întrucât procedura de acordare a măsurilor compensatorii stabilită prin actul normativ menționat este nu doar greoaie, ci și de lungă durată.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actelor de sesizare, prevederile art. 4, art. 17 alin. (1) lit. a), art. 21 alin. (5) și (8), art. 22, 23 și art. 35 alin. (1) și (2) din

Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Așa cum se observă din motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate aflată la dosarul cauzei, autorii excepției au criticat însă și dispozițiile art. 21 alin. (9) din aceeași lege. Ținând cont de cele reținute în cuprinsul Deciziei nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014, în sensul că omisiunea instanței judecătorești de a se pronunța cu privire la unele dispoziții din legi sau ordonanțe a căror neconstituționalitate a fost invocată de autorul excepției nu poate avea drept consecință înlăturarea controlului realizat de Curtea Constituțională și, analizând motivarea scrisă a excepției, Curtea constată că obiectul excepției îl reprezintă dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5), (8) și (9) din Legea nr. 165/2013, precum și cele ale art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 22, art. 23, art. 35 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 165/2013, texte care au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: *„Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;*

— Art. 17 alin. (1) lit. a): *„(1) În vederea finalizării procesului de restituire în natură sau, după caz, în echivalent a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, se constituie Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, denumită în continuare Comisia Națională, care funcționează în subordinea Cancelariei Primului-Ministru și are, în principal, următoarele atribuții:*

a) validează/invalidază în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii;”;

— Art. 21 alin. (5), (8) și (9): *„(5) Secretariatul Comisiei Naționale, în baza documentelor transmise, procedează la verificarea dosarelor din punctul de vedere al existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii. Pentru clarificarea aspectelor din dosar, Secretariatul Comisiei Naționale poate solicita documente în completare entităților investite de lege, titularilor dosarelor și oricăror altor instituții care ar putea deține documente relevante. (...)*

(8) Ulterior verificării și evaluării, la propunerea Secretariatului Comisiei Naționale, Comisia Națională validează sau invalidează decizia entității investite de lege și, după caz, aprobă punctajul stabilit potrivit alin. (7).

(9) În cazul validării deciziei entității investite de lege, Comisia Națională emite decizia de compensare prin puncte a imobilului preluat în mod abuziv.”;

— Art. 22: *„Prin excepție de la procedura de evaluare prevăzută de art. 21 alin. (6) și (7), Secretariatul Comisiei Naționale analizează dosarele care conțin decizii emise în temeiul art. 6 alin. (4) și art. 31 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și propune Comisiei Naționale validarea sau invalidarea măsurilor reparatorii la nivelul stabilit prin decizia entității investite de lege.”;*

— Art. 23: *„(1) Titlurile de valoare nominală emise de Ministerul Finanțelor Publice în temeiul art. 30 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentei legi și nevalorificate în cadrul unei oferte de capital disponibil emise în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 498/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001*

privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, se convertesc prin decizia de compensare a Comisiei Naționale, după parcurgerea procedurii prevăzute de art. 21 alin. (5).

(2) Comisia Națională ia în discuție dosarul transmis de entitatea investită de lege numai după depunerea cererii de convertire și a titlurilor de valoare nominală în original de către persoana îndreptățită.

(3) În situația în care Comisia Națională dispune invalidarea deciziei entității investite de lege în baza căreia s-au emis titluri de valoare nominală, acestea se indisponibilizează la Secretariatul Comisiei Naționale.”;

— Art. 35 alin. (1) și (2): „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.”

20. În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 referitor la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (4) referitor la caracterul facultativ și gratuit al jurisdicțiilor administrative, art. 44 care garantează dreptul de proprietate privată și art. 53 care cuprinde condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014*, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, a constat că dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate a acestora.

22. În argumentarea acestei soluții, Curtea a reținut, în esență, că atribuția conferită de legiuitor Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor și Secretariatului acesteia de a verifica dosarele din punctul de vedere al existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii și, în consecință, de a valida/invalida în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii chiar și în cazul în care existența dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească, iar decizia care conține propunerea de acordare de măsuri compensatorii chiar și în cazul în care existența dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii a fost stabilită printr-o hotărâre judecătorească, iar decizia care conține propunerea de acordare de măsuri compensatorii a fost emisă ca urmare a acestei hotărâri judecătorești, generează posibilitatea ca un organ administrativ să exercite atribuții care țin exclusiv de competența instanțelor judecătorești.

23. Curtea a apreciat că numai o instanță judecătorească investită de lege cu soluționarea unei căi extraordinare de atac împotriva unei asemenea hotărâri judecătorești o poate invalida. A recunoaște Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor și Secretariatului acesteia competența de reexaminare a existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii și, în consecință, de a valida/invalida în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii în cazul în care aceste aspecte au fost stabilite deja printr-o hotărâre judecătorească înseamnă a recunoaște un control administrativ asupra acestei hotărâri, deci o cale de atac neprevăzută de lege, ceea ce contravine dispozițiilor art. 129 din Constituție, potrivit cărora, „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”.

24. Întrucât în cauza de față se critică textele de lege menționate prin prisma aceleiași interpretări constatate ca fiind neconstituționale și ținând cont de faptul că decizia citată a fost pronunțată ulterior sesizării Curții Constituționale cu soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate, aceasta ar urma să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

25. Curtea subliniază, în acest context, că decizia de constatare a neconstituționalității mai sus menționate reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014).

26. Prin aceeași decizie, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (9) din Legea nr. 165/2013 cu privire la pretinsa neconstituționalitate izvorâtă din lipsa posibilității de actualizare cu indicele de inflație a sumei stabilite drept despăgubire. În acest sens, Curtea a reținut, în esență, că prin neactualizarea sumelor aferente punctajului, legiuitorul a implementat o măsură echivalentă unei plafonări a valorii despăgubirilor stabilite în condiții Legii nr. 165/2013, ceea ce reprezintă o aplicare fidelă a considerentelor de principiu rezultate din Hotărârea-pilot a Curții Europene a Drepturilor Omului din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care a fost acordată o largă marjă de apreciere în privința modului de configurare și executare a creanțelor statului în materia restituirii imobilelor. În acest sens, prin aceeași hotărâre, s-a statuat că statului „trebuie să i se lase o marjă largă de apreciere pentru a alege măsurile destinate să garanteze respectarea drepturilor patrimoniale sau să reglementeze raporturile de proprietate din țară și pentru punerea lor în aplicare” (paragraful 233), iar „plafonarea despăgubirilor și eşalonarea lor pe o perioadă mai lungă ar putea să reprezinte, de asemenea, măsuri capabile să păstreze un just echilibru între interesele foștilor proprietari și interesul general al colectivității” (paragraful 235). Ținând cont de numărul mare de persoane vizate și de consecințele importante ale hotărârii, al cărui impact asupra întregii țări este considerabil, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că „autoritățile naționale rămân suverane pentru a alege [...] măsurile generale ce trebuie integrate în ordinea juridică internă pentru a pune capăt încălcărilor constatate de Curte” (paragraful 236).

27. Curtea Constituțională a mai observat că un asemenea tratament juridic constituie, într-adevăr, prin natura sa, o limitare a dreptului de proprietate privată prevăzut de art. 44 din

* Decizia Curții Constituționale nr. 686 din 26 noiembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015.

Constituție, dar, procedând la efectuarea „testului” de proporționalitate conturat în jurisprudența sa, a conchis că limitarea este justificată. În acest sens, a reținut că măsura criticată urmărește un scop legitim, și anume executarea obligațiilor statului rezultate din legislația adoptată în materia restituirilor bunurilor imobile preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, obligații afectate de problemele sistemice constatate chiar în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului; că este o măsură adecvată, fiind capabilă în mod abstract să ducă la îndeplinirea scopului urmărit; că este necesară, statul dispunând de resurse financiare ce apar ca fiind limitate în raport cu numărul și valoarea cererilor ce intră sub incidența Legii nr. 165/2013; că păstrează un just echilibru între cerințele de interes general referitoare la funcționalitatea sistemului de despăgubire și protecția dreptului de proprietate privată a individului, acesta beneficiind de despăgubiri rezonabile raportate la valoarea bunului imobil preluat abuziv. În consecință, Curtea a statuat că dispoziția legală criticată nu consacră un dezechilibru între cele două interese concurente, ci, dimpotrivă, reconciliază cele două interese, grav afectate în perioada anterioară adoptării Legii nr. 165/2013.

28. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 22 și 23 din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că nu au incidență în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, autorii acesteia neaflându-se în niciuna din ipotezele avute în vedere de aceste texte de lege. Astfel, dispozițiile art. 22 din Legea nr. 165/2013 prevăd că, prin excepție de la procedura de evaluare prevăzută de art. 21 alin. (6) și (7), Secretariatul Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor analizează dosarele care conțin decizii emise în temeiul art. 6 alin. (4) și

art. 31 din Legea nr. 10/2001 și propune Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor validarea sau invalidarea măsurilor reparatorii la nivelul stabilit prin decizia entității investite de lege. Dispozițiile art. 6 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 se referă la situația măsurilor reparatorii ce privesc utilajele și instalațiile preluate de stat sau de alte persoane juridice odată cu imobilul, iar art. 31 din Legea nr. 10/2001 se referă la dreptul la despăgubiri al persoanelor fizice, asociații ai persoanei juridice care deținea imobilele și alte active în proprietate la data preluării acestora în mod abuziv. Dispozițiile art. 23 din Legea nr. 165/2013 se referă la titlurile de valoare nominală emise de Ministerul Finanțelor Publice în temeiul art. 30 din Legea nr. 10/2001, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și nevalorificate în cadrul unei oferte de capital disponibil emise în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 498/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. Ca atare, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 și 23 din Legea nr. 165/2013 este inadmisibilă.

29. În ce privește dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că acest din urmă text de lege vizează căi de atac ce pot fi introduse împotriva deciziilor emise potrivit art. 34 din lege sau împotriva refuzului de a emite deciziile respective, așadar un text de lege care, teoretic, va fi aplicabil abia după scurgerea termenelor prevăzute de art. 33 și 34, nefiind, în acest moment, incident în cauză. Prin urmare și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 apare ca fiind inadmisibilă.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Cu unanimitate de voturi,

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ioan Lucian Herlo, Horia Laurian Herlo și Felicia Herlo, respectiv de Sica Loretta Strasser și Claudia-Sonia Soller în dosarele nr. 7.900/2/2010* și, respectiv, nr. 6.985/2/2011* ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22, art. 23 și art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

Cu majoritate de voturi,

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 21 alin. (9) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 770

din 18 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Andrei Vasile și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București în Dosarul nr. 10.929/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 454D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de constituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției, întrucât textele de lege criticate nu sunt incidente în cauza în care aceasta a fost invocată, astfel că nu este îndeplinită condiția de admisibilitate prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 1.490 din 27 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.929/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Andrei Vasile și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București, acesta din urmă în calitate de cesionar al unui procent din dreptul la măsuri reparatorii în echivalent convenit persoanei îndreptățite Andrei Vasile, într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de obligare a Comisiei Naționale pentru Compensarea

Imobilelor la finalizarea procedurii administrative în vederea emiterii unei decizii conținând titlul de despăgubire pentru un teren.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că judecătorul fondului nu avea cum să se raporteze la o lege viitoare, astfel că aplicarea în recurs a unei legi noi încalcă principiul neretroactivității legii și nu asigură respectarea principiului dublului grad de jurisdicție și a dreptului la un recurs efectiv, limitând drastic accesul liber la justiție al reclamantului. Precizează că există un sistem de control judiciar paralel, de vreme ce calea de atac, competența materială, teritorială și cea funcțională a instanței de recurs sunt stabilite de art. 20 din capitolul V, titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente. Susțin că se ajunge la aplicarea unui sistem inegal pentru cei aflați în aceeași situație cu reclamantul. Mai arată că art. 35 din Legea nr. 165/2013 condiționează accesul la justiție de respectarea termenelor prevăzute de art. 33 și 34 din aceeași lege, or, dreptul de acces la justiție al reclamantului s-a născut înainte de intrarea în vigoare a legii noi.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată în vederea aducerii la îndeplinire a măsurilor cerute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. În acest context, apreciază că nu se poate socoti că aplicarea imediată a prevederilor legii noi, inclusiv cererilor de despăgubiri adresate Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și nesoluționate încă prin emiterii titlului de despăgubire, ar încălca principiile securității juridice sau liberului acces la justiție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** precizează că prevederile art. 35 din Legea nr. 165/2013 devin incidente și aplicabile abia după parcurgerea fazei administrative reglementate de art. 33 și 34 din același act normativ. În aceste condiții, apreciază că prevederile art. 4 raportate la cele ale art. 35 din Legea nr. 165/2013 nu sunt retroactive și nu aduc atingere principiului egalității în fața legii. În ce privește susținerile referitoare la art. 20 din capitolul V, titlul VII al Legii nr. 247/2005, consideră că nu pot fi reținute, întrucât nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci aduc în discuție modul de aplicare și interpretare a legii.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului actului de sesizare a Curții Constituționale, prevederile art. 4 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Din motivarea scrisă a excepției rezultă, însă, că autorii acesteia vizează dispozițiile art. 4 teza a doua prin raportare la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”;

— Art. 35: „(1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”

13. Autorii excepției au criticat și prevederile art. 20 din capitolul V, titlul VII al Legii nr. 247/2005, dar instanța de judecată a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate având acest obiect, apreciind că nu este îndeplinită condiția existenței unei legături între textul de lege criticat și soluționarea cauzei.

14. În opinia autorilor excepției, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și art. 21 alin. (1)—(3) care garantează dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că litigiul în cursul soluționării căruia a fost ridicată prezenta excepție are ca obiect cererea de obligare a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, succesoare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, la emiterea unei decizii conținând titlul de despăgubire pentru un teren revendicat potrivit Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, pentru care primarul municipiului București

a propus acordarea de măsuri reparatorii în echivalent. După ce prima instanță a admis acțiunea reclamanților și a obligat autoritatea publică pârâtă să finalizeze procedura administrativă de stabilire a despăgubirilor convenite reclamanților, Curtea Constituțională a fost sesizată prin decizia prin care Curtea de Apel București a admis recursul declarat de pârâtă, în esență, pe considerentul că, în urma intrării în vigoare a legii noi, soluția primei instanțe nu mai poate fi menținută.

16. Curtea reține că autorii excepției își axează critica pe ideea că art. 35 din Legea nr. 165/2013 ar institui un sistem de control judiciar paralel cu cel prevăzut prin art. 20 din titlul VII al Legii nr. 247/2005, care stabilește competența instanței de contencios administrativ de a se pronunța asupra contestațiilor formulate împotriva deciziilor adoptate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor sau, după caz, împotriva refuzului acesteia de a le emite, ceea ce ar conduce la aplicarea unui sistem inegal pentru cei aflați în aceeași situație cu reclamantul.

17. Cu privire la aceste critici, Curtea observă că, potrivit art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor [ale cărei atribuții au fost preluate, în virtutea art. 18 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor], vor fi soluționate în termen de 60 de luni, respectiv 36 de luni, pentru dosarele de fond funciar, de la data intrării în vigoare a legii.

18. Având în vedere cele statuate prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, prin care Curtea Constituțională a constatat că termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii, rezultă că nu se pune problema existenței concomitente a două mijloace de contestare a deciziilor emise de autoritatea publică în discuție, reglementate prin art. 19 și 20 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 și, respectiv, prin art. 35 din Legea nr. 165/2013. Aceasta, deoarece pentru cauzele care la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 erau deja înregistrate pe rolul instanțelor judecătorești se aplică, sub aspectul contestării deciziilor Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sau al refuzului acesteia de a emite o decizie, sistemul prevăzut de Legea nr. 247/2005, iar pentru cauzele cu care instanțele de judecată au fost sesizate după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 va fi aplicabilă calea de atac prevăzută de art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013.

19. Acest aspect a fost reținut de Curtea Constituțională în considerentele Deciziei nr. 405 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014, prin care a exercitat, dintr-o perspectivă similară, controlul de constituționalitate atât asupra textelor de lege criticate în cauza de față, cât și asupra prevederilor art. 20 din titlul VII al Legii nr. 247/2005.

20. În prezenta cauză, în raport cu obiectul cauzei deduse soluționării instanței de judecată și în considerarea datei introducerii acțiunii, anterioară momentului intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, Curtea observă că prevederile art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 nu sunt incidente în cadrul soluționării fondului cauzei, instanța de contencios administrativ fiind investită în temeiul art. 20 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 cu soluționarea cererii privind obligarea autorității administrative competente la emiterea unei decizii de despăgubire.

21. Ca atare, excepția de neconstituționalitate va fi respinsă ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 referitoare la necesitatea existenței unei legături cu cauza a textelor de lege criticate.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (1) și (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Andrei Vasile și Societatea Comercială „Real Grup Invest” — S.A. din București în Dosarul nr. 10.929/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 771

din 18 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 31—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Clementina Nicolau și Marilena Datcu în Dosarul nr. 9.096/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 479D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent învederează Curții că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la art. 33 și 35 din Legea nr. 165/2013, din cauza lipsei acestora de legătură cu soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost ridicată și ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor

art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 ca urmare a celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 4.516 din 28 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 9.096/2/2011*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 31—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Clementina Nicolau și Marilena Datcu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea unei decizii conținând titlul de despăgubire pentru un imobil, teren și construcție, a cărui restituire în natură nu mai este posibilă și pentru care primarul municipiului Buzău a propus acordarea de despăgubiri.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarele acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 4 raportate la cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul neretroactivității legii dacă se interpretează în sensul că termenele acordate entităților investite de lege se aplică și cererilor de chemare în judecată aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor de judecată. Arată că procesele trebuie să se judece potrivit reglementărilor aplicabile la momentul introducerii acțiunii, nefiind posibil să se schimbe regulile de drept material în timpul soluționării litigiului, întrucât s-ar rupe echilibrul procesual și s-ar încălca dreptul la un proces echitabil, care

presupune și soluționarea cauzei în baza unor norme de drept precise și previzibile. Se susține că textele de lege criticate creează inegalități majore între persoanele care au depus cereri la entitățile investite de lege aflate în diverse localități din țară, întrucât destinatarii Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sunt discriminați sub aspectul termenului de soluționare în funcție de gradul de încărcare a autorităților investite cu soluționarea cererilor și de numărul cererilor rămase nesoluționate. De asemenea, autorii excepției arată că prevederile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere dreptului de acces liber la justiție, exercitarea acestuia fiind interzisă în perioadele pe care aceste articole le stabilesc și fiind permisă doar după scurgerea unui termen de 6 luni calculate din momentul expirării celorlalte termene de 12, 24, 36 și, respectiv, 60 de luni, fără a exista o justificare de natura celor prevăzute la art. 53 din Constituție.

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată în vederea ducerii la îndeplinire a măsurilor cerute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. În acest context, apreciază că nu se poate socoti că aplicarea imediată a prevederilor legii noi, inclusiv cererilor de despăgubiri adresate Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și nesoluționate încă prin emiterea titlului de despăgubire, ar încălca principiile securității juridice sau liberului acces la justiție.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 este inadmisibilă. Arată, totodată, că dispozițiile art. 4 raportate la cele ale art. 34 sunt neconstituționale, excepția de neconstituționalitate având acest obiect devenind inadmisibilă ca urmare a Deciziei nr. 269 din 7 mai 2014, iar prevederile art. 35 din aceeași lege sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, prevederile art. 4 și art. 31—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Din motivarea scrisă a excepției rezultă că obiect al excepției îl constituie, în realitate, doar prevederile art. 4 teza a doua raportate la art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, care au următorul conținut:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 33: „(1) *Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) *în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;*

b) *în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;*

c) *în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.*

(2) *Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.*

(3) *Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.*

(4) *Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”*

— Art. 34: „(1) *Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*

(2) *Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*

(3) *Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.”*

— Art. 35: „(1) *Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*

(2) *În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.*

(4) *Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.*

(5) *Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”*

13. În opinia autoarelor excepției, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 referitor la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (1)—(3) care garantează dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil și art. 53 care cuprinde condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că litigiul în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate are ca obiect soluționarea unei cereri prin care autoarele acesteia au solicitat instanței de judecată să oblige Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor (devenită Comisia Națională pentru Compensarea Imobiliară) la

analizarea dosarului lor de despăgubiri, la desemnarea unui evaluator autorizat și la emiterea deciziei conținând titlul de despăgubire pentru un imobil, teren și construcție, revendicat potrivit Legii nr. 10/2001, a cărui restituire în natură nu mai este posibilă și pentru care primul municipiului Buzău a propus acordarea de despăgubiri.

15. Acțiunea a fost introdusă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, iar Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate prin decizia prin care Curtea de Apel București a admis recursul introdus de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor întrucât, în raport cu noile etape administrative ce trebuie parcurse în viitor în privința cărora nu se poate considera că a fost depășit un termen rezonabil, a apreciat că refuzul manifestat de recurenta-pârâtă în realizarea pretențiilor intimatelor-reclamante nu mai poate fi considerat unul nejustificat.

16. Prevederile art. 33 din Legea nr. 165/2013, criticate în cauza de față, instituie anumite termene noi înăuntrul cărora entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora. Față de contextul procesual mai sus arătat în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 4 teza a doua prin raportare la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013 nu au incidență în soluționarea cauzei. Aceasta, deoarece a fost epuizată prima etapă administrativă, în sensul că entitatea deținătoare a imobilului preluat în mod abuziv a emis o decizie prin care s-a constatat imposibilitatea restituirii în natură a imobilului și s-a propus acordarea de despăgubiri. Prin urmare, art. 33 din Legea nr. 165/2013 nu este incident în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la art. 33 din Legea nr. 165/2013 apare ca inadmisibilă, neîndeplinind condiția existenței unei legături cu cauza, impusă de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

17. Curtea constată că în cauză este aplicabil art. 34 din Legea nr. 165/2013, fiind vorba despre o procedură desfășurată în fața Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua prin raportare la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014,

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Clementina Nicolau și Marilena Datcu în Dosarul nr. 9.096/2/2011* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33, art. 34 alin. (2) și (3) și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de aceleași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect al judeţului Brăila de către domnul Țiripa Marius-Aurelian

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (2¹) și art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Țiripa Marius-Aurelian exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condițiile legii, funcția publică de subprefect al județului Brăila.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 4 februarie 2015.
Nr. 59.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind schimbarea regimului juridic al unui imobil și pentru atribuirea destinației acestuia ca reședință oficială pentru persoanele care au avut calitatea de șef al statului român

Având în vedere prevederile Legii nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 863 lit. e) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 8 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 14 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea condițiilor pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a imobilelor proprietate Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile, pentru reglementarea cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, precum și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 3 alin. (1) și art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol și bunuri mobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările ulterioare, precum și al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2014 pentru stabilirea unor măsuri privind situația juridică a unor bunuri din domeniul public și privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a unor măsuri privind managementul situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La anexa nr. 3 — Lista imobilelor din domeniul privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, și a imobilelor proprietate proprie, propuse în vederea vânzării — la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2011 privind reglementarea

condițiilor pentru vânzarea unor imobile, proprietate privată a statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a imobilelor proprietate Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile,

pentru reglementarea cheltuielilor de cazare în unele situații speciale, precum și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu completări prin Legea nr. 382/2013, cu modificările și completările ulterioare, numărul curent 589 se abrogă.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, în domeniul public al statului și administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

(2) Imobilul prevăzut la alin. (1) se înscrie în fondul locativ de protocol și bunuri mobile, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Art. 3. — Se aprobă atribuirea destinației de reședință oficială a imobilului prevăzut la art. 2 pentru persoanele care au avut calitatea de șef al statului român.

Art. 4. — Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 3 — Lista bunurilor imobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, după numărul curent 69 se introduce un nou număr curent, numărul curent 70, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea imobilului și adresa	Teren — mp —
70.	Imobil cu teren aferent din București, Str. Gogol nr. 2, sectorul 1	1.334,50

2. La anexa nr. 4 — Lista bunurilor imobile din domeniul privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, numărul curent 4951 se abrogă.

Art. 5. — Secretariatul General al Guvernului și Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificarea corespunzătoare a Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru
Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov

București, 4 februarie 2015.
Nr. 60.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE ALE IMOBILULUI

aflat în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, având C.U.I. 2351555, care trece din domeniul privat în domeniul public al statului, cu destinația de reședință oficială pentru persoanele care au avut calitatea de șef al statului român

Denumirea bunului care intră în domeniul public al statului	Codul de clasificare	Anul și actul dobândirii	Adresa	Vecinătăți	Elemente-cadru de descriere tehnică ale bunului, conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Valoare — lei —
1	2	3	4	5	6	7
Imobil și teren aferent	8.28.12	Hotărârea Guvernului nr. 39/1996	București, Str. Gogol nr. 2, sectorul 1	Sud-est: imobil „Lac 1”, bd. Mircea Eliade nr. 11—13 Sud-vest: imobil str. Turgheniev nr. 16 Nord-est: Str. Nikolai Gogol Nord-vest: locuințe str. Nikolai Gogol nr. 2A—2B	Imobil și teren aferent S teren = 1.334,50 mp Nr. cadastral 225776 (număr cadastral vechi 7066/1; număr vechi carte funciară 109111) Construcție S+P+E S construită la sol: 160,31 mp S utilă: subsol 126,22 mp; parter: 126,20 mp; etaj și balcon: 135,34 mp	Construcție: 837.404,00 lei Teren: 8.972.043,68 lei

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

